

νά καταλάβει ότι κάποιος θαυμαστής της έτοιμάζε ένα άσχημο παιχνίδι εις βάρος της. Γι' αυτό τώρα ο 'Αμερικανός δημοσιογράφος κύτταζε μ' άνημπονησία τούς δείχτες του ρολογιού του, μετρούσε ακόμη και τὰ δευτερόλεπτα και νεύριαζε πού έβλεπε ότι ή ώρα ήταν άτελειωτή και δέν ένοιούσε νά κυλίση γρήγορα και νά φτάσουν τέλος τὰ μεσάνυχτα. Ήταν βέβαιος ότι αυτή την ώρα θα έκανε την εμφάνισή του ο «πεθαμένος». Τόση ήταν ή άφοσίωσή του σ' αυτή τή σκέψη του, ώστε είχε ξεχασθή σ' εκείνη τή γωνιά του σαλονιού, σάν νά ήταν έξενος κ' έντελώς άγνωστος μέσα σ' αυτό τόν κόσμο τών έκατομμυριούχων και τών άμορφων γυναικών. Δέν ήξερε κ' εκείνος πόση ώρα έμεινε έτσι σάν άφηρημένος.

Ξαφνικά αισθάθηκε ένα ργος νά περνά τó κορμί του. Είχε ακούσει τó μεγάλο ρολόι τού χώλ νά χτυπά άργά, μ' επισημότητα τούς δώδεκα χτύπους του. Την ίδια στιγμή άκούστηκαν δυνατές φωνές στη σκάλα κ' ούρλιασματα τρώμου. 'Αμέσως ο χορός σταμάτησε, ή μουσική έπαψε νά παίζει κ' όλοι πάγωσαν στη θέσι τους.

Την ίδια στιγμή, άνοιξε άπότομα ή πόρτα τού σαλονιού και παρουσιάστηκε ένα τόσο τρομαχτικό κ' άπαίσιο όποκείμενο, ώστε όλοι έθγαλαν μιά κραυγή φρίκης. Ήταν ντυμένο με μιά έξωφρενική κομψότητα και τó ύψηλό καπέλλο του χαμένο ως τὰ φρούδια, μάτια προσπαθούσε νά κρύψη τ' άταχτα μαλλιά τού κεφαλιού του. 'Εδινε την έντύπωσι ενός επικινδύνου τρελλού, σέ στιγμές πού τόν έχει κυριέψει ή μανία τής εκδικήσεως. 'Εκείνο όμως πού έκανε όλους νά πεθάνουν άπό τó φόβο τους, ήταν ένα τεράστιο μαχαίρι, πού κρατούσε στή δεξιά γέφυρά του. Στ' άλλο βστατούσε ένα μενάλο δέμα. Χωρίς κανείς νά τολμήσει νά τόν έμποδίσει, προχώρησε ως την άκρη τού σαλονιού. Ξετύλιξε γελώντας σαρκαστικά τó δέμα και σήκωσε με τó χέρι του κάτι άσάνταστο: Πέντε ανθρώπινα κρανία, με μακρυά μαλλιά και τόσο άπαίσια, ώστε όλοι άρχισαν νά ούρλιαζούν άπό τή φρίκη τους.

Ο άγνωστος πού διασκέδαζε έξαιρετικά με τόν τούμο τών καλεσμένων τής Μάρτζορυ, πλησίασε τήν μίς Στήθενς και τής είπε με ειρωνεία:

—'Όλος ο κόσμος σ' ονομάζει θηλυκό Τζόκυ. Γι' αυτό, στην σημερινή επέτειο τών γενεθλίων σου, θέλησα νά σου φέρω ως δώρο τὰ κεφάλια τών άμορφων γυναικών, πού αυτόκτονούσαν έξ αιτίας μου. Με ξέρεις; Είμαι ο Τζόκυ! Εδχαριστώ θα δεχόμουν κ' άπό σένα ένα τέτοιο δώρο. Είδες πώς κατάντησα; Στó πρόσωπό μου κανείς πειά δέν μπορεί ν' άναγνωρίσει τόν άνθρωπο πού αγαπήθηκε τόσο πολύ στη Νέα 'Υόρκη. Κι' όμως, έγώ ο ίδιος έκανα τις γυαίκες νά κλαίνε άπό έρωτα. Αυτή ή κατάντια μου, ως σου χρησιμεύει λοιπόν ως παράδειγμα και νά πάψεις νά παίξεις με τούς άνδρες, όπως με τις κοθίκες σου.

—'Επειτα, χωρίς νά βιάζεται καθόλου, κρέμασε άπό τὰ μαλλιά τὰ κρανία τών γυναικών σ' ένα κορφή τού τοίχου και φέγγοντας άπό τó σλαάνι, είπε στους καλεσμένους τής μίς Στήθενς:

—Μορείτε νά συνεχίσετε τó γλέντι σας. Μη φοβάστε, δέν θα σας ξαναενοχλήσω. Είμαι πειά ένας πεθαμένος!

Κι' έφυγε, όπως είχε έρθει, χωρίς κανείς νά τολμήσει νά τόν έμποδίσει.

Τó τί έπηκολούθησε στó μέγαρο τών Στήθενς, είνε άδύνατο κανείς νά τó φαντασθή. Ή μίς Μάρτζορυ έκλαιγε νευρικά ή κυρίες είχαν κυριευθή άπό μιά τρομαχτική όστερική κρίση, ενώ οι άνδρες ήταν κατακίτρινοι άπό τó φόβο τους.

Μόνο ο Τζέιλ Βέρνευ είχε διατήρησει τήν ψυχραιμία του. Χωρίς νά διατάσει, πλησίασε στó κορφή, ξεκρέμασε τὰ κρανία και τὰ κύτταξε με περιέργεια. Μά τότε δέν μπόρεσε νά συγκρατήσει τὰ γέλια του. Είδε ότι ήταν φτιαγμένα με χαρτόνι και κερί! 'Ο παράξενος έπισκέπτης τού μεσονυχτιού λοι-

ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΝΕΓΡΩΝ

—'Ενας Νέγρος λωποδύτης κατάρθρωσε ένα πρωί νά τρυπώσει μέσα σέ μιά πολυκατοικία τής Νέας 'Υόρκης. Σέ λίγο θρήνηκε...άνυπόπτος σ' ένα μεγάλο δωμάτιο, όπου όπιρχε τοποθετημένο κ' ένα πιάνο.

'Εκείνη όμως τή στιγμή άκουσε ήχους θημάτων πού πλησίαζαν κ' άναγκάστηκε, γιά νά μην άνακαλυφθή, νά κρυφτεί πίσω άπό μιά κουρτίνα.

'Ιδού τώρα ή συνέχεια τής τραγωδίας:

'Από τις έφτά ή ώρα ως τις όχτώ ή μεγαλύτερη κόρη τού σπιτιού είχε μάθημα πιάνου.

'Από τις όχτώ ως τις έννη ή δεύτερη κόρη είχε μάθημα ωδικής.

'Από τις έννη ως τις δέκα, ο μεγαλύτερος γιός είχε μάθημα βιολιού.

'Από τις δέκα ως τις έντεκα ο δεύτερος γιός είχε μάθημα φλάουτου...

Στις έντεκα ή ώρα όλοι μαζί, άδελφές και άδελφοί, συγκεντρώθηκαν στó δωμάτιο αυτό κ' άρχισαν νά μελετούν μιά σύνθεση γιά πιάνο, βιολί και φλάουτο με συνοδεία τραγουδιού.

Στις έντεκάμιση ο Νέγρος λωποδύτης, ο όποιος δέν έαστοίσε πειά, πετάχτηκε έξω άπό τήν κρυψώνα του και πέφτοντας στὰ πόδια τους, άρχισε νά τούς ίκετεύη:

—Γιά τó Θεό! Στείλτε με στη φυλακή νά ησυχάσω!.. Δέν άντέχω πειά! Στείλτε με στη φυλακή!

'Ως γνωστόν, οι Νέγροι μισούν τούς πειτεινούς και τούς σκατόνουν άλύπτητα.

Σχετικώς υπάρχει ή έξής παράδοση, ή όποια δικαιολογεί τó μίσος τούς αυτό:

—'Όταν—λένε—ο Θεός έπλασε τούς ανθρώπους, έργάστηκε μίαν όλόκληρη ήμέρα. Καί όταν έδυσε ο ήλιος, ο Θεός έθωλε όλους τούς ανθρώπους στή σειρά γιά νά τούς αμαρνώσει. Φυσικά έμεινε πολύ εδχαριστημένος άπό τó έργο αυτό τών χειρών του. Παρατήρησε όμως μόνον, ότι έπειδή τούς είχε φτιάξει άπό χώμα ήταν όλοι τους μαύροι.

Πήρε τότε άμέσως λίγο νερό και με μιά θούρρα άρχισε νά τούς πλένει έναν-έναν και νά τούς άσπρίζει. Ή δουλεία αυτή κράτησε όλη τή νύχτα και προχωρούσε θαυμάσια. Πλησίαζε όμως νά ημνηρώσει κ' έμειναν γιά ν' άσπριστούν άκόμα μερικοί... 'Εκείνη άκριβώς τήν ώρα άκούστηκε έξαφνα τó λάλημα ενός πειτεινού. 'Ο Θεός, άκούγοντάς το, θυμήθηκε ότι είχε δουλέψει συνέχεια άπό τó περασμένο πρωί κ' ότι συνεπώς ήταν ώρα νά πάη νά κοιμηθή.

Κι' έτσι, έξ αιτίας τού λαλήματος τού πειτεινού, οι όπλόκοι άνθρωποι έμειναν μαύροι, γιατί όταν έψηθησε ο Θεός, όστερα άπό όδρες, άπασχολημένος με άλλες δουλειές, Εξέχασε νά πάη ν' άσπρίσει και τούς άλλους ανθρώπους του.

Κ' οι άδικημένοι αυτοί πρωτόπλαστοι είνε οι Νέγροι!

πόν δέν ήταν τίποτε άλλο, παρά ένας τρομερός φαροσέρ πού θέλησε νά εκδικηθή τή μίς Μάρτζορυ και νά τής δώσει ένα καλό μάθημα, ώστε νά τήν κάνει νά μην υπερηφανεύεται πειά όταν τήν λέγαν «θηλυκό Τζόκυ».

'Ενωείται ότι από εκείνη τήν καταραμένη νύχτα, ή μίς Στήθενς έπαψε νά βασιλεύη τούς φίλους της, έγκατέλειψε όλες τις τρελλές σκέψεις της κ' έγινε ένας σωστός άγγελος. Γι' αυτό σήμερα οι θαυμαστοί της εδγνομοσούν τόν άγνωστο σωτήρα της, πού είχε παίξει τόσο θαυμάσια τó ρόλο τού Τζόκυ, γιά νά κάνει τή Μάρτζορυ νά ξαναγίνη ένα άμορφο και χαριτωμένο κορίτσι. Κι' αυτό, με τήν αλήθεια, ήταν τó καλύτερο δώρο τών γενεθλίων της.

ΤΖΩΝ ΜΙΣΣΙΝΓΚ

Κρέμασε σ' ένα κορφή τού τοίχου τὰ πέντε κρανία...

ΠΡΟΣΟΧΗ!
ΜΟΝΟΝ τó «Μπουκέτο» αγοράζει εις άπόλυτως ίκανοποιητικές τιμές παντός είδους παλαιά βιβλία και βιβλιοθήκας όλοκλήρους, φυλλάδια διάφορα, ακόμη δε και σκόρπια φύλλα παλαιών έφημερίδων και περιοδικών, 'Ημερολόγια, Καζακίμας, μονόφυλλα, φωτογραφίας Ιστορικών προσώπων και εικόνες διαφόρους. Άπευθυνθήτε ή γράψατε: Περιοδικόν «Μπουκέτο», Λέκα 7, Άθήνας.